

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กลลพิพย์ มั่นภักดี. 2542. การดัดแปลงสารชีวะในแป้งข้าวเพื่อทำแป้งผสมสำหรับประกอบอาหารทอดแข็งเยือกแข็ง. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาชีวภาพศาสตร์การอาหาร คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ธีราพร กงบังเกิด. 2546. การใช้ไมโครเวฟในการแปรรูปอาหาร[ออนไลน์]. ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
แหล่งที่มา: http://www.agi.nu.ac.th/agmis/download/publication/204_file.pdf [15 กันยายน 2549]
- นิธิยา รัตนานปนท. 2544. หลักการแปรรูปอาหารเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอดีเยนส์เตอร์.
- นิธิยา รัตนานปนท. 2545. เครื่องอาหาร. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอดีเยนส์เตอร์.
- ปราມภรณ์ เกิดทรัพย์. 2545. การผลิตและการเก็บรักษาพิล์มนบิโภคได้จากโปรตีนละลายน้ำจากปลารายเดง. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาเทคโนโลยีทางอาหาร คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนฑาทิพย์ ยุ่นฉลาด. 2535. ฟิล์มและสารเคลือบที่รับประทานได้. วารสารอาหาร 22(1): 42-48.
- วีໄล รังสรรคทอง. 2543. เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร (Food Processing Technology). กรุงเทพมหานคร: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. หน้า 262-347.
- ศิรินทิพย์ แสงสว่าง. 2547. การยึดอายุการเก็บพายไส้เผือกโดยใช้สารคงความชื้นและการปรับสภาพบรรจุภัณฑ์อาหาร. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาเทคโนโลยีทางอาหาร คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุกิจ วนวนานนท. 2548. คุณภาพดูดซึมน้ำของชิปบลูบานาน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เอ็มเกรดดิ้ง.

ภาษาอังกฤษ

- Akubor, P.I., and Adejo, E.E. 2000. Physicochemical, microbiological and sensory changes in stored plantain chips. Plant Foods for Human Nutrition 55: 139-146.
- Albert, S., and Mittal, G.S. 2002. Comparative evaluation of edible coating to reduce fat uptake in deep-fried cereal product. Food Research International 35: 445-458.

- Aminlari, M., Ramezani, R., and Khalili, M.H. 2005. Production of protein-coated low-fat potato chips. Food Science and Technology International 11(3): 177-181.
- A.O.A.C. 1995. Official Methods of Analysis. 16th Edition. Vol.2. Washington, DC: Association of Official Analytical Chemists.
- ASTM. 2003. Standard Test Method for Seal Strength of Flexible Barrier Materials. F88-00. West Conshohocken: ASTM International. pp. 311-312.
- Buchanan, R. L., and Bagi, L. K. 1997. Effect of water activity and humectant identity on the growth kinetics of *Escherichia coli* O157:H7. Food Microbiology 14: 413-423.
- Cochran, W.G., and Cox, G.M. 1992. Experimental Designs. New York: John Wiley & Sons.
- Eskin, N.A.M., and Robinson, D.S. 2001. Food Shelflife Stability Chemical, Biochemical and Microbiological Changes. Boca Raton, FL: CRC Press.
- Fellow, P.J. 1990. Food Processing Technology Principles and Practice. New York: Ellis Horwood Limited.
- Fennema, O.R. 1985. Food Chemistry. 2nd Edition. New York: Marcel Dekker.
- Fennema, O.R., Donhowe, I.G., and Kester, J.J. 1993. Edible film: Barriers to moisture migration in frozen food. Food Australia 45(11): 521-525.
- Gary, W. 2002. Proteins Biochemistry and Biotechnology. New York: John Wiley & Sons.
- Geiges, O. 1996. Microbial processes in frozen food. Advances in Space Research 18(12): 109-118.
- Gennadios, A., Hanna, M.A., and Ling, D. 1997. Effect of frozen storage on deep-fat fried breaded onion rings. International Journal of Food Science and Technology 32: 121-125.
- Gennadios, A., and Weller, C.L. 1990. Edible films and coatings from wheat and corn proteins. Food Technology 44(10): 63-69.
- Grosso, N.R., and Resurreccion, A.V.A. 2002. Predicting consumer acceptance ratings of cracker-coated and roasted peanuts from descriptive analysis and hexanal measurement. Journal of Food Science 67: 1530-1537.

- Guckian, S., Dwyer, C., O'Sullivan, M., O'Riordan, E. D., and Monahan, F. J. 2006. Properties of and mechanisms of protein interactions in films formed from different proportions of heated and unheated whey protein solutions. European Food Research and Technology 223: 91–95.
- Guilbert, S. 1986. Technology and application of edible film. In M. Mathlouthi (ed.), Food Packaging and Preservation Theory and Practice. London: Elsevier Applied Science Publisher. pp. 371-394.
- Heidenreich, S., Jaros, D., Rohm, H., and Ziems, A. 2004. Relationship between water activity and crispness of extruded rice crisps. Journal of Texture Studies 35: 621-633.
- Holownia, K.I., Erickson, M.C., Chinnan, M.S., and Eitenmiller, R.R. 2001. Tocopherol losses in peanut oil during pressure frying of marinated chicken strips coated with edible films. Food Research International 34: 77-80.
- Jackson, J.C., Bourne, M.C., and Barnard, J. 1996. Optimization of blanching for crispness of banana chips using response surface methodology. Journal of Food Science 61: 165-166.
- Kamper, S.L., and Fennema, O.R. 1984. Water vapor permeability of edible bilayer films. Journal of Food Science 49: 1478-1481.
- Katz, E.E., and Labuza, T.P. 1981. Effect of water activity on the sensory crispness and mechanical deformation of snack food products. Journal of Food Science 46: 403-409.
- Kester, J.J., and Fennema, O.R. 1989a. An edible film of lipids and cellulose ethers: Barrier properties to moisture vapor transmission and structural evaluation. Journal of Food Science 54: 1383-1389.
- Kester, J.J., and Fennema, O.R. 1989b. An edible film of lipids and cellulose ethers: Performance in a model frozen-food system. Journal of Food Science 54: 1390-1399.
- Labuza, T.P., and Hyman, C.R. 1998. Moisture migration and control in multi-domain foods. Trends in Food Science&Technology 9(2): 47-55.
- Larmond, E. 1982. Laboratory Methods for Sensory Evaluation of Food. Canada Department of Agriculture, Ottawa.

- Lee, C.M., and Resurreccion, A.V.A. 2006. Consumer acceptance of roasted peanuts affected by storage temperature and humidity conditions. Lebensmittel-Wissenschaft-und-Technologie 39: 872-882.
- Low, T.K., and Ng, C.S. 1987. Determination of peroxide value. In H.Hasegawa (ed.), Laboratory Manual on Analytical Methods and Procedures for Fish and Fish Products. Marine Fisheries Research Department, Southeast Asia Fisheries Development Center, Singapore. pp. C7.1-7.3.
- MacDougall, D.B. 2002. Color in Food: Improve Quality. Cambridge: Woodhead Publishing Limited.
- Mallikarjunan, P., Chinnan, M.S., Balasubramaniam, V.M., and Phillips, R.D. 1997. Edible coating for deep-fat frying of starchy product. Lebensmittel-Wissenschaft-und-Technologie 30: 709-714.
- Marquez-Ruiz, G., and Dobarganes, M.C. 1996. Nutritional and physiological effects of used frying fats. In E.G. Perkins and M.D. Erickson (eds.), Deep Frying: Chemistry, Nutrition and Practical Applications. Champaing, Illinois: AOCS Press. pp. 160-182.
- Maté, J.I., and Krochta, J.M. 1996. Whey protein coating effect on the oxygen uptake of dry roasted peanuts. Journal of Food Science 61: 1202-1211.
- Mathlouthi, M. 1986. Water interactions and food preservation. In M. Mathlouthi (ed.), Food Packaging and Preservation Theory and Practice. London: Elsevier Applied Science Publisher. pp.137-164.
- McHugh, T.H., and Krochta, J.M. 1994. Milk-protein-based edible film and coating. Food Technology 48(1): 97-103.
- O'Neil, M.J., Smith, A., Heckelman, P.E., and Budavari, S. 2001. The Merck Index: An Encyclopedia of Chemicals, Drugs, and Biologicals. 13th Edition. Whitehouse Station, N.J: Merck & Co. pp.1554-1555.
- Park, J.W., Testin, R.F., Vergano, P.J., Park, H.J., and Weller, C.L. 1996. Application of laminated edible films to potato chip packaging. Journal of Food Science 61: 766-768.
- Perez-Gago, M.B., and Krochta, J.M. 1999. Water vapor permeability of whey protein emulsion films as affected by pH. Journal of Food Science 64: 695-698.

- Perez-Gago, M.B., and Krochta, J.M. 2001. Denaturation time and temperature effects on solubility, tensile properties, and oxygen permeability of whey protein edible films. Journal of Food Science 66: 705-710.
- Siripatrawan, U., Burgess, G., and Harte, B.R. 2000. Effect of repeated microwave heating, fill level and temperature on the impact resistance of a polypropylene syrup bottle. Packaging Technology and Science 13(5): 205-210.
- Sloan, A.E., and Labuza, T.P. 1976. Prediction of water activity lowering ability of food humectants at high a_w . Journal of Food Science 41: 532-535.
- Sloan, A.E., Waletzko, P.T., and Labuza, T.P. 1976. Effect of order-of-mixing on a_w lowering ability of food humectants. Journal of Food Science 41: 536-540.
- Smith, J. 1991. Food Additive User's Handbook. Glasgow: Blackie academic & Professional.
- Vincent, J.F.V. 2004. Application of fracture mechanics to the texture of food. Engineering Failure Analysis 11: 695-704.
- Wang, F.S. 2000. Effects of three preservative agents on the shelf life of vacuum packaged Chinese-style sausage stored at 20°C. Meat Science 56: 67-71.
- Williams, R., and Mittal, G.S. 1999. Water and fat transfer properties of polysaccharide films on fried pastry mix. Lebensmittel-Wissenschaft-und-Technologie 32: 440-445.
- Yada, R.Y. 2004. Protein in Food Processing. Cambridge: Woodhead Publishing Limited.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

ก.1 วิธีการเตรียมวัตถุดิบ

- กุ้ง เตรียมโดยปอกเปลือกแล้วลวกในน้ำเดือด 10 วินาที เช่นนี้ยังแล้วสะเด็ดน้ำ หันกุ้งที่ได้ แบ่งเป็นครึ่งตัวก่อนนำมาซึ่งน้ำหนัก โดยปอเปี๊ยะหนึ่งชิ้นมีกุ้งประมาณ 2-3 ชิ้น
- วุ้นเส้น เตรียมโดยเช่นน้ำที่อุณหภูมิห้องจนกระทั้งเส้นนุ่ม หรือประมาณ 7-10 นาที แล้วลวก ในน้ำเดือนานประมาณ 2 นาที สะเด็ดน้ำแล้วหั่นเป็นเส้นยาวประมาณ 6 ± 1 เซนติเมตร
- โปรดีนสับ เตรียมโดยเช่นน้ำที่อุณหภูมิห้องนาน 1 นาที ให้ระดับน้ำท่วมส่วนของโปรดีน ตักใส่ตะแกรงเพื่อสะเด็ดน้ำ ก่อนนำมาซึ่งน้ำหนัก
- หน่อไม้ เตรียมโดยหั่นหน่อไม้ให้มีขนาด กว้างxยาว ประมาณ 4 ± 1 มิลลิเมตร x 4 ± 1 มิลลิเมตร แล้วนำไปต้มในน้ำผัดสมเกลือ (อัตราส่วน หน่อไม้: น้ำเปล่า: เกลือ เป็น 1000: 1000: 30 กรัม) นาน 1 ชั่วโมง นำมาล้างน้ำเปล่า 4 ครั้ง แล้วสะเด็ดน้ำออก ก่อนนำมาซึ่งน้ำหนัก
- เห็ดหูหนู เตรียมโดยตัดโคนข้าวออก ล้างน้ำ 2 ครั้ง สะเด็ดน้ำ แล้วหั่นเป็นชิ้นให้มีขนาด กว้างxยาว ประมาณ 4 ± 1 มิลลิเมตร x 4 ± 1 มิลลิเมตร

ก.2 ขั้นตอนการห่อขึ้นรูป

1. คลี่แผ่นปอเปี๊ยะออก โดยให้ด้านที่มีผิวขาวกว่า (หยาบ) อยู่ด้านใน
2. ซั่งไส้บนแผ่นปอเปี๊ยะ
3. ขณะห่อให้วางบนภาชนะพื้นเรียบสะอาด โดยจัดไส้ให้มุมของแผ่นปอเปี๊ยะมุ่งไปมุมหนึ่ง
4. พับปลายแผ่นปอเปี๊ยะมุ่งที่วางส่วนของไส้ ม้วนแผ่นปอเปี๊ยะเข้าไปประมาณ $1/3$ ของแผ่น
5. จากนั้นพับแผ่นปอเปี๊ยะที่อยู่ด้านข้างทั้งสองข้างเข้าตรงกลาง ค่อยๆ ม้วนแผ่นที่เหลือทั้งหมดจนสุดปลายแผ่นม้วนให้แน่น ปิดปลายด้วยแป้งเปี๊ยะให้เรียบสนิทกับตัวปอเปี๊ยะ ขนาดของชิ้นหลังขึ้นรูป = กxย ประมาณ 2.9 ± 0.4 เซนติเมตร x 6.3 ± 0.3 เซนติเมตร ทั้งนี้เมื่อห่อขึ้นรูปแล้วแผ่นแป้งทั้งหมดมี 3 ชั้นรองส่วนกลางของชิ้นปอเปี๊ยะ แต่มีแผ่นแป้งทั้งหมด 4 ชั้นตรงปลายทั้งสองด้านของชิ้น

ภาคผนวก ข.

วิธีวิเคราะห์ทางเคมี

ข.1 การวิเคราะห์ปริมาณความชื้น ตามวิธีมาตรฐาน A.O.A.C. (1995)

อุปกรณ์

1. ตู้อบลมร้อน (Memmert รุ่น modell 600)
2. ถ้วยอะลูมิเนียม
3. เครื่องซั่งทchniyim 4 ตำแหน่ง (Mettler Toledo รุ่น AB204)
4. desiccator

วิธีวิเคราะห์

1. อุ่นตัวอย่างปอกเปลือกและเชือกแข็งด้วยเตาไมโครเวฟ แล้วปั่นตัวอย่างให้ละเอียด
2. ซั่งตัวอย่างที่ทราบน้ำหนักแน่นอนประมาณ 2 กรัม (ทchniyim 4 ตำแหน่ง) ลงในถ้วยอะลูมิเนียมที่อบแห้งและซั่งน้ำหนักแล้ว
3. อบตัวอย่างในตู้อบลมร้อนอุณหภูมิ 100-105 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2 ชั่วโมง โดยเปิดฝาถ้วยอะลูมิเนียมไว้
4. นำถ้วยอะลูมิเนียมออกจากตู้อบ ปิดฝาถ้วยและทิ้งให้เย็นใน desiccator จากนั้นซั่งน้ำหนักถ้วยพร้อมตัวอย่าง
5. นำไปอบต่อจนน้ำหนักคงที่ แล้วซั่งน้ำหนักถ้วยอะลูมิเนียมพร้อมตัวอย่าง
6. คำนวณปริมาณความชื้น โดยใช้สูตร

$$\text{ปริมาณความชื้น (\%)} = \frac{[\text{น้ำหนักตัวอย่างก่อนอบ (กรัม)} - \text{น้ำหนักตัวอย่างหลังอบ (กรัม)}]}{\text{น้ำหนักตัวอย่างก่อนอบ (กรัม)}} \times 100$$

ข.2 การวิเคราะห์ปริมาณโปรตีน ตามวิธีมาตรฐาน A.O.A.C. (1995)

อุปกรณ์

1. ชุดวิเคราะห์โปรตีนประกอบด้วย digestion unit (Buchi รุ่น K-424) และ Distillation unit (Buchi รุ่น B-324)

สารเคมี

1. สารละลายน้ำดี (specific gravity = 1.84)
2. สารละลายน้ำดี ความเข้มข้น 0.1 N

3. สารละลายน้ำเดี่ยมไฮดรอกไซด์ ความเข้มข้น 35%
4. สารละลายน้ำกรดบริก ความเข้มข้น 4%
5. ตัวเร่งปฏิกิริยา (catalyst-selenium mixture)
6. methyl red-methylene blue indicator

วิธีวิเคราะห์

1. อุ่นตัวอย่างปอเปี้ยงทอดแข็งเยื่อกระเบื้องด้วยเตาไมโครเวฟ แล้วปั่นตัวอย่างให้ละเอียด
2. ชั่งตัวอย่างที่ทราบน้ำหนักแน่นอนประมาณ 1 กรัม (ทศนิยม 4 ตำแหน่ง) ห่อด้วยกระดาษกรอง ใส่ลงในหลอดย่อยโปรตีน
3. เติมตัวเร่งปฏิกิริยา 5 กรัม และสารละลายน้ำกรดซัลฟูริกเข้มข้น 20 มิลลิลิตร
4. ใส่หลอดย่อยในเครื่อง Digestion ย่อยจนได้สารละลายน้ำเขียวใส ทึ้งไว้ให้เย็น
5. กลั่นตัวอย่างที่ย่อยได้ด้วยเครื่อง Distillation โดยใช้สารละลายน้ำเดี่ยมไฮดรอกไซด์เป็นตัวทำปฏิกิริยา และเก็บสารละลายน้ำกลันได้ในสารละลายน้ำกรดบริก ความเข้มข้น 0.1 N จนกระทั่งสารละลายกลাযเป็นสีม่วงแดง
6. ให้เทรอสารละลายน้ำกลันได้ด้วยสารละลายน้ำกรดซัลฟูริกความเข้มข้น 0.1 N จนกระทั่งสารละลายน้ำกลা�ยเป็นสีม่วงแดง
7. ทำ blank ตามวิธีข้างต้นแต่เมื่อตัวอย่าง
8. คำนวณปริมาณโปรตีนโดยใช้สูตร

$$\text{ปริมาณโปรตีน (\%)} = \frac{A \times (B-C) \times 6.25 \times 1.4}{D}$$

A = ความเข้มข้นของกรดซัลฟูริกที่ใช้เตราท (N)

B = ปริมาตรของกรดซัลฟูริกที่ใช้เตราท (มิลลิลิตร)

C = ปริมาตรของกรดซัลฟูริกที่ใช้เตราทกับ blank (มิลลิลิตร)

D = น้ำหนักตัวอย่างที่ใช้ (กรัม)

ข.3 การวิเคราะห์ปริมาณไขมัน ตามวิธีมาตรฐาน A.O.A.C. (1995)

อุปกรณ์

1. เครื่องสกัดไขมัน (Gerhardt รุ่น S166)
2. thimble
3. กระดาษกรอง
4. desiccator

5. ขวดกันกลม
6. เครื่องซั่งทศนิยม 4 ตำแหน่ง (Mettler Toledo รุ่น AB204)
7. เครื่องระเหย (Eyela รุ่น SB-651)

สารเคมี

1. ปิโตรเลียมอีเทอร์

วิธีวิเคราะห์

1. อุณตัวอย่างปอกเปียะทอดแซ่เยือกแข็งด้วยเตาไมโครเวฟ แล้วป่นตัวอย่างให้ละเอียด
2. ชั่งน้ำหนักที่แน่นอนของตัวอย่างซึ่งอบໄล่ความชื้นแล้วประมาณ 2 กรัม (ทศนิยม 4 ตำแหน่ง) ห่อด้วยกระดาษกรองใส่ลงใน thimble
3. นำ thimble ที่มีตัวอย่างและขวดกันกลมเปล่าที่ชั่งน้ำหนักแล้วไปประกอบเข้ากับเครื่องสกัดไขมัน จากนั้นเติมปิโตรเลียมอีเทอร์ปริมาณ 200 มิลลิลิตร
3. สกัดไขมันนาน 3 ชั่วโมง
4. ระบายน้ำมันออกจากไขมันที่สกัดได้ในขวดกันกลมด้วยเครื่องระเหย
5. นำขวดกันกลมไปอบในตู้อบลมร้อนที่อุณหภูมิ 100-105 องศาเซลเซียส นาน 1 ชั่วโมง เพื่อระเหยตัวทำละลายให้หมด แล้วทิ้งให้เย็นใน desiccator จากนั้นชั่งน้ำหนักของขวดกันกลมพร้อมไขมัน
6. คำนวนปริมาณไขมัน โดยใช้สูตร

$$\text{ปริมาณไขมัน (\%)} = \frac{[(\text{น้ำหนักขวดกันกลม} + \text{ไขมัน}) \text{ (กรัม)} - \text{น้ำหนักขวดกันกลม} \text{ (กรัม)}]}{\text{น้ำหนักตัวอย่างที่ใช้ (กรัม)}} \times 100$$

ข.4 การวิเคราะห์ปริมาณถ้า ตามวิธีมาตรฐาน A.O.A.C. (1995)

อุปกรณ์

1. เตาเผา (Muffle Furnace, Carbolite รุ่น CWF 1200)
2. ครุภัณฑ์ (crucible)
3. Hot plate
4. เครื่องซั่งทศนิยม 4 ตำแหน่ง (Mettler Toledo รุ่น AB204)
5. desiccator

วิธีวิเคราะห์

1. อุณตัวอย่างปอกเปียะทอดแซ่เยือกแข็งด้วยเตาไมโครเวฟ แล้วป่นตัวอย่างให้ละเอียด

2. ชั่งตัวอย่างที่ทราบน้ำหนักแน่นอนประมาณ 2 กรัม (ทศนิยม 4 ตำแหน่ง) ใส่ในครูซีเบิล ที่เผาและทราบน้ำหนักที่แน่นอนแล้ว
3. นำตัวอย่างไปเผาโดยใช้ hot plate ในตู้ดูดควัน จนกระถั้งตัวอย่างหมดควัน
4. นำตัวอย่างไปเผาต่อในเตาเผาที่อุณหภูมิ 550 องศาเซลเซียส นาน 4 ชั่วโมง หรือ จนกระถั้งได้เด้าสีขาว
5. ทิ้งไว้ให้เย็นใน desiccator แล้วชั่งน้ำหนักเด้าที่ได้
6. คำนวณปริมาณเด้า โดยใช้สูตร

$$\text{ปริมาณเด้า (\%)} = \frac{\text{น้ำหนักตัวอย่างหลังเผา (กรัม)}}{\text{น้ำหนักตัวอย่าง (กรัม)}} \times 100$$

ข.5 การวิเคราะห์ปริมาณเส้นใย ตามวิธีมาตรฐาน A.O.A.C. (1995)

อุปกรณ์

1. ครูซีเบิล
2. เตาเผา (Muffle Furnace, Carbolite รุ่น CWF 1200)
3. ตู้อบลมร้อน (Memmert รุ่น modell 600)
4. เครื่องชั่งทศนิยม 4 ตำแหน่ง (Mettler Toledo รุ่น AB204)
5. desiccator
6. กระดาษกรอง
7. Buchner funnel

สารเคมี

1. สารละลายกรดซัลฟูริก ความเข้มข้น 1.25% (v/v)
2. สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ ความเข้มข้น 1.25% (w/v)
3. เอทิลแอลกอฮอล์ 95%

วิธีวิเคราะห์

1. นำตัวอย่างที่ผ่านการสะัดไข้มันแล้วทิ้งหมดใส่ในบีกเกอร์ขนาด 600 มิลลิลิตร
2. เติมสารละลายกรดซัลฟูริกความเข้มข้น 1.25% ปริมาตร 200 มิลลิลิตร ลงในบีกเกอร์ ต้ม เดือดนาน 30 นาที สังเกตไม่ให้ปริมาณสารละลายลดลง หากลดลงปรับปริมาตรโดยใช้ น้ำร้อน

3. กรองตัวอย่างที่ถูกย่อยด้วย Buchner funnel ที่รองด้วยกระดาษกรอง Whatman No.1 โดยใช้ความดันสูญญากาศ 25 มิลลิเมตรป্রerot ล้างガกด้วยน้ำร้อนจนหมดฤทธิ์กรด
4. นำกากมาย่อต่อด้วยสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ ความเข้มข้น 1.25% ปริมาตร 200 มิลลิลิตร ต้มเดือดนาน 30 นาที โดยควบคุมปริมาตรของสารละลายเช่นเดียวกับข้อ 2
5. กรองตัวอย่างที่ถูกย่อยด้วย Buchner funnel ที่รองด้วยกระดาษกรอง Whatman No.42 ที่ทราบน้ำหนักแน่นอน โดยใช้ความดันสูญญากาศ 25 มิลลิเมตรป্রerot ล้างガกด้วยน้ำร้อนจนหมดฤทธิ์ด่าง
6. ล้างガกที่ได้ด้วยเอทิลแอลกอฮอล์ 95% ปริมาตร 25 มิลลิลิตร 2 ครั้ง
7. นำกากที่ได้ไปอบที่อุณหภูมิ 100-105 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2 ชั่วโมง หรือจนน้ำหนักคงที่
8. ทิ้งให้เย็นใน desiccator ซึ่งน้ำหนักจะได้น้ำหนักตัวอย่างก่อนเผา
9. นำตัวอย่างใส่ครูซิเบลที่ผ่านการเผาและทราบน้ำหนักที่แน่นอน
10. เผาครูซิเบลพร้อมตัวอย่างที่อุณหภูมิ 550 องศาเซลเซียส จนได้เต็มสีขาว
11. ทิ้งให้เย็นใน desiccator และซึ่งน้ำหนักจะได้น้ำหนักตัวอย่างหลังเผา นำมาคำนวณหาปริมาณเส่นใย โดยใช้สูตร

$$\text{ปริมาณเส่นใย (\%)} = \frac{[\text{น้ำหนักตัวอย่างก่อนเผา(กรัม)} - \text{น้ำหนักตัวอย่างหลังเผา(กรัม)}]}{\text{น้ำหนักตัวอย่างแห้งที่ใช้ในการหาไขมัน(กรัม)}} \times 100$$

ข.6 ปริมาณคาร์บอโนเจต

คำนวนโดยนำค่าที่ได้จากการคำนวนหาองค์ประกอบทางเคมีในข้อ ก.1-ก.5 มาบวกกัน แล้ว หักออกจาก 100 จะได้เป็นปริมาณคาร์บอโนเจต

ข.7 การวิเคราะห์ค่าเปอร์ออกไซด์ ดัดแปลงจากวิธีของ Low และ Ng (1987)

อุปกรณ์

1. เครื่องสกัดไขมัน (Gerhardt รุ่น S166)
2. thimble
3. กระดาษกรอง
4. desiccator
5. ขวดก้นกลม
6. เครื่องชั่งทศนิยม 4 ตำแหน่ง (Mettler Toledo รุ่น AB204)
7. เครื่องระเหย (Eyela รุ่น SB-651)

สารเคมี

1. สารละลายน้ำคลอร์ฟอร์ม-กรดอะซิติก อัตราส่วน 2:3 โดยปริมาตร
2. สารละลายน้ำโพแทสเซียมไอกอไอด์ 100 กรัม ในน้ำกลันที่ผ่านการต้มและทำให้เย็นแล้ว ปริมาตร 70 มิลลิลิตร เก็บสารละลายน้ำขวดสีชา ให้เตรียมใหม่ทุกครั้งก่อนการใช้งาน
3. สารละลายโซเดียมไฮโคลัลเฟต ความเข้มข้น 0.01 N เตรียมโดยละลายโซเดียมไฮโคลัลเฟต 25 กรัม ในน้ำ 1 ลิตร นำไปต้มให้เดือดอ่อนๆ เป็นเวลา 5 นาที ยกลงเทใส่ขวดสีชา ขณะร้อน เก็บสารละลายนี้ในที่มีดและเย็น เมื่อนำมาใช้ให้เจือจากสารละลายน้ำกลัน ต้มใหม่จำนวน 10 เท่า
4. น้ำเปล่า ความเข้มข้น 1.5% เตรียมโดยซึ้ง soluble starch 1.5 กรัม เติมน้ำ 100 มิลลิลิตร นำไปต้มให้เดือดเป็นเวลา 30 วินาที ยกลงทิ้งให้เย็น
5. โพแทสเซียมไฮโดрокลอริก อบที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2 ชั่วโมง
6. สารละลายกรดไฮโดรคลอริก ความเข้มข้น 1 N
7. โพแทสเซียมไอกอไิด์

การหาความเข้มข้นที่แน่นอนของสารละลายโซเดียมไฮโคลัลเฟต ตามวิธีมาตรฐาน A.O.A.C. (1995)

1. ชั่งโพแทสเซียมไฮโดรเมต (ทราบน้ำหนักที่แน่นอน) ใส่ในขวดซึ่งมีจุกปิด
2. เติมน้ำที่ปราศจากคลอรีน 80 มิลลิลิตร ที่มีโพแทสเซียมไอกอไิด์อยู่ 2 กรัม
3. เติมสารละลายกรดไฮโดรคลอริก ความเข้มข้น 1 N ปริมาตร 20 มิลลิลิตร พร้อมกับแก่วงขวด แล้วปิดจุก เก็บในที่มีดทันทีเป็นเวลา 10 นาที
4. ไตเตอร์ด้วยสารละลายโซเดียมไฮโคลัลเฟต เมื่อสารละลายน้ำขวดเปลี่ยนเป็นสีเหลืองอ่อน ให้เติมน้ำเปล่าแล้วไตเตอร์ต่อไป จนกระทั่งสารละลายน้ำขวดเปลี่ยนจากสีน้ำเงินเป็นไม่มีสี
5. คำนวนหาความเข้มข้นสารละลายโซเดียมไฮโคลัลเฟตได้ตามสูตร

$$\text{ความเข้มข้น(N)} = \frac{\text{น้ำหนักโพแทสเซียมไฮโดรเมต (กรัม)} \times 1000}{\text{ปริมาตรโซเดียมไฮโคลัลเฟต (มิลลิลิตร)} \times 49.032}$$

วิธีการวิเคราะห์ค่าเบอร์ออกไซด์

1. เติมสารละลายน้ำคลอร์ฟอร์ม-กรดอะซิติก ปริมาตร 10 มิลลิลิตร ใส่ในขวดที่มีไขมันซึ่งสกัดตามวิธีมาตรฐาน A.O.A.C. แล้วแก่วงขวดเพื่อลดลายไขมัน

2. เติมสารละลายน้ำโซเดียมดีอัมตัว จำนวน 1 มิลลิลิตร ปิดปากขวดทันที นำไปเก็บในที่มีดีเป็นเวลา 5 นาที
3. เติมน้ำกลัน 20 มิลลิลิตร แล้วเขย่า
4. ไตเตอร์ต์โซเดียมดีน้ำด้วยสารละลายน้ำโซเดียม ความเข้มข้น 0.01 N จนกระทั่งสารละลามีสีเหลืองอ่อน จึงเติมน้ำเปล่าจำนวน 1 มิลลิลิตร แล้วไตเตอร์ต์ต่อไปจนกระทั่งสารละลายไม่มีสี
5. ทำ blank ตามวิธีข้างต้นแต่ไม่มีตัวอย่างไขมัน
6. คำนวณหาค่าเบอร์ออกไซด์ตามสูตรต่อไปนี้

$$\text{ค่าเบอร์ออกไซด์} = \frac{(A-B) \times C \times 1000}{W}$$

(milliequivalent/kg)

เมื่อ A คือ ปริมาณสารละลายน้ำโซเดียมที่ใช้ไตเตอร์ต์กับตัวอย่าง (มิลลิลิตร)

B คือ ปริมาณสารละลายน้ำโซเดียมที่ใช้ไตเตอร์ต์กับ blank (มิลลิลิตร)

C คือ ความเข้มข้นที่แน่นอนของสารละลายน้ำโซเดียม (N)

W คือ น้ำหนักไขมันตัวอย่าง (กรัม)

ภาคผนวก ค.

วิธีตรวจวัดทางกายภาพ

ค.1 การวัดสี

อุปกรณ์

- เครื่องวัดสี (Minolta Chroma Meter รุ่น CR 300 series)

วิธีทดลอง

- Calibrate เครื่องวัดสีด้วยแผ่นกระเบื้องสีขาว ตั้งเครื่องให้วัดค่า L (ความสว่าง) a (ค่าสีแดง) และ b (ค่าสีเหลือง)
- วัดค่าโดยนำหัววัดไปสัมผัสกับผิวของผลิตภัณฑ์ 5 ตำแหน่งต่อผลิตภัณฑ์ 1 ตัวอย่าง โดยวัด 5 ตัวอย่างต่อ 1 ช้ำ

ค.2 การวัดค่า a_w

อุปกรณ์

- เครื่องวัดค่า a_w (Aqua Lab รุ่น series 3TE)

วิธีทดลอง

- เปิดเครื่องวัดค่าอุเตอร์เอดติวิตี้ทิ้งไว้นาน 30 นาที เพื่อให้พร้อมใช้งาน
- นำน้ำกลั่นมาวัดค่าอุเตอร์เอดติวิตี้เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเครื่อง
- นำตัวอย่างมาทำให้เป็นชิ้นเล็กๆ ใส่ลงในถ้วยตัวอย่าง เกลี่ยให้กระจาย โดยความสูงของตัวอย่างไม่เกินครึ่งหนึ่งของส่วนสูงของถ้วย
- ใส่ตัวอย่างลงในเครื่องวัดค่า หมุนปุ่มเริ่มการทำงานของเครื่อง รอจนกว่าทั้งมีเสียงเตือนแสดงการวัดค่าเสร็จสิ้น หน้าจอจะแสดงค่าอุเตอร์เอดติวิตี้ที่วัดได้

ค.3 การวัดค่าเนื้อสัมผัส (ดัดแปลงจากวิธีของ กมลพิพิธ มั่นวัสดี, 2542)

อุปกรณ์

- เครื่องวัดเนื้อสัมผัส (Instron รุ่น 5565)

วิธีทดลอง

1. เปิดเครื่องและคอมพิวเตอร์ ประกอบอุปกรณ์วัดค่า โดยใช้หัว cylinder probe ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 6 มิลลิเมตร
2. ตั้งความสูงของหัวเข็มหลังจากสัมผัสตัวอย่าง 35 มิลลิเมตร ความเร็วหัวเข็มก่อนและหลังสัมผัสตัวอย่าง 10 มิลลิเมตรต่อวินาที ความเร็วหัวเข็มขณะสัมผัสตัวอย่าง 5 มิลลิเมตรต่อวินาที โดยให้หัวเข็มกดลงในตัวอย่างลึก 10 มิลลิเมตร
3. นำตัวอย่างวางลงบนแท่นรองรับของเครื่อง Instron แล้ววัดเนื้อสัมผัสโดยใช้แรงกด (compression) คอมพิวเตอร์แสดงผลเป็นกราฟฟอกมา
4. จากกราฟคำนวนหาความชัน (slope) ในช่วง 0-0.5 มิลลิเมตร ซึ่งมีหน่วยเป็นกรัมต่อ มิลลิเมตร และถึงความกรอบ (crispness) (Jackson et al., 1996) และค่า hardness 'คือแรงสูงสุดที่ใช้ในการกด มีหน่วยเป็นกรัม แสดงถึงค่าความแข็ง

ค.4 การวัดความหนาฟิล์ม

อุปกรณ์

1. เครื่องวัดความหนา

วิธีทดลอง

1. วัดความหนาของแผ่นแป้งที่ไม่มีการเคลือบฟิล์มด้วยเวอร์เนีย โดยสูมวัด 5 จุดต่อแผ่น และวัดทั้งหมด 5 แผ่นต่อ 1 ชิ้น ทำทั้งหมด 6 ชิ้น ได้ความหนาของแผ่นแป้งเปล่าอยู่ในช่วง 0.68-0.72 มิลลิเมตร
2. วัดความหนาของแผ่นแป้งที่ผ่านการเคลือบฟิล์มด้วยเวอร์เนีย โดยสูมวัด 5 จุดต่อแผ่น ซึ่งความหนาที่วัดได้จะอยู่ในช่วง 0.78-0.82 มิลลิเมตร
3. คำนวนความหนาของฟิล์มที่ได้ โดยนำความหนาของแผ่นแป้งที่ผ่านการเคลือบฟิล์มหักออกด้วยความหนาของแผ่นแป้งที่ไม่มีการเคลือบฟิล์ม จะได้ความหนาของฟิล์มอยู่ในช่วง 0.06-0.14 มิลลิเมตร หรือมีความหนาเฉลี่ยประมาณ 0.10 ± 0.04 มิลลิเมตร

ค.5 การวัดอัตราการซึมผ่านของไอน้ำ (water vapor transmission rate, WVTR) ด้ดแปลง จากวิธีมาตรฐาน ASTM (2003)

อุปกรณ์

1. ถ้วยอะลูมิเนียม
2. เครื่องซั่งท-cnium 4 ตำแหน่ง

3. ตู้อบลมร้อน
4. เครื่องวัดอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ (Thermohygrometer)
5. เทปกาว
6. desiccator

สารเคมี

1. ซิลิกาเจลที่อบแห้ง
2. สารละลายน้ำในเตอร์โมมิเตอร์

วิธีทดลอง

1. ตัดแผ่นแป้งและแผ่นแป้งที่เคลือบด้วยฟิล์ม WPI ให้เป็นวงกลมเล็กๆ ผ่านศูนย์กลางประมาณ 9.5 ± 0.5 เซนติเมตร โดยแผ่นแป้งต้องปราศจากน้ำและรอยพับที่มีองค์ประกอบได้
2. ใส่ซิลิกาเจล ที่ผ่านการอบแห้งประมาณ 10 กรัม ลงในถ้วยอะลูมิเนียม นำแผ่นแป้งที่ตัดใหม่วางที่ปากถ้วย แล้วปิดผนึกแผ่นแป้งรอบปากถ้วยด้วยเทปกาว
3. ชั่งน้ำหนักแล้วนำไปเก็บใน desiccator ที่มีความชื้นสัมพัทธิ์อยู่ 90 ± 2 (มีการปรับความชื้นสัมพัทธ์ด้วยสารละลายน้ำในเตอร์โมมิเตอร์) อุณหภูมิ 40 ± 2 องศาเซลเซียส

4. บันทึกการเปลี่ยนแปลงของน้ำหนักทุก 2 ชั่วโมง เป็นเวลา 32 ชั่วโมง ทดลอง 3 ชุด
5. นำมาคำนวณหาอัตราการซึมผ่านของไอน้ำ

$$\text{WVTR} \text{ (กรัม ต่อ ตารางเซนติเมตร ชั่วโมง)} = \frac{G/t}{A}$$

เมื่อ G/t คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงน้ำหนักต่อเวลา (กรัมต่อชั่วโมง)

A คือ พื้นที่ของแผ่นแป้ง

ภาคผนวก ง.

การประเมินผลทางประสานสัมผัส

ง.1 การทดสอบทางประสานสัมผัสของผู้ทดสอบแบบฝึกฝน

ประเมินผลของผลิตภัณฑ์โดยใช้ผู้ทดสอบที่ผ่านการฝึกฝนจำนวน 6 คน มีอายุระหว่าง 24-59 ปี ระดับความคิดและประชุมกลุ่มเพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกันเกี่ยวกับระดับความกรอบของผลิตภัณฑ์ รวมถึงการกำหนดคะแนนความกรอบที่ให้ เพื่อนำไปใช้ประเมินผลทางประสานสัมผัส โดยมีแบบสอบถามในการทดสอบทางประสานสัมผัสสำหรับการทดลองข้อ 3.3 และ 3.4 โดยใช้ผู้ทดสอบแบบฝึกฝน

วันที่
ตัวอย่างที่ทดสอบหมายเลข.....

คำชี้แจง

- ทดสอบตัวอย่างซึ่งมีตัวเลข 3 ตัว กำกับไว้
- โปรดประเมินคุณภาพของตัวอย่าง โดยใส่เครื่องหมาย ลงในช่อง เพื่อแสดงระดับความรู้สึกของท่านต่อตัวอย่างที่ทดสอบ

1. ภูมิ妄ของระดับความรู้สึกต่อคุณลักษณะต่างๆ ของผลิตภัณฑ์ป้องกันเชื้อโรค

1.1 ความรู้สึกด้านลักษณะป่วย

- ความเข้มของสีที่เปลือก

สีไม่เข้ม สีเข้มน้อย สีเข้มค่อนข้างน้อย สีเข้มปานกลาง สีเข้มค่อนข้างมาก สีเข้มมาก

1.2 ความรู้สึกด้านลักษณะเนื้อสัมผัสของเปลือก

- ระดับความกรอบ (การแตกกระจายของแผ่นแป้งเมื่อกัด)

ไม่กรอบ กรอบน้อย กรอบค่อนข้างน้อย กรอบปานกลาง กรอบค่อนข้างมาก กรอบมาก

- ระดับความแข็ง (แรงที่ใช้ในการกัด)

ไม่แข็ง แข็งน้อย แข็งค่อนข้างน้อย แข็งปานกลาง แข็งค่อนข้างมาก แข็งมาก

2. ข้อเสนอแนะ.....

หมายเหตุ ระดับคะแนนความเข้มของสีที่เปลือก สีไม่เข้ม = 0... สีเข้มมาก = 5

ระดับคะแนนความกรอบ ไม่กรอบ = 0... กรอบมาก = 5

ระดับคะแนนความแข็ง ไม่แข็ง = 0... แข็งมาก = 5

ง.2 แบบสอบถามในการทดสอบทางประสาทสัมผัสสำหรับการทดลองข้อ 3.3 โดยใช้ผู้ทดสอบ
ที่เป็นผู้บริโภค

ชื่อ.....

วันที่.....

ตัวอย่างที่ทดสอบหมายเลขอ.....

คำชี้แจง

- ทดสอบตัวอย่างซึ่งมีตัวเลข 3 ตัว กำกับไว้
- โปรดประเมินคุณภาพของตัวอย่าง โดยใส่เครื่องหมาย ลงในช่อง เพื่อแสดงระดับความรู้สึกและ
ความชอบของท่านที่มีต่อคุณลักษณะด้านต่างๆ ทางประสาทสัมผัสดังนี้

1. กรุณابอกระดับความรู้สึกต่อคุณลักษณะต่างๆ ของผลิตภัณฑ์ปอเปี๊ยะทอด

1.1 ความรู้สึกด้านลักษณะปรากว

- ความเข้มของสีที่เปลี่ยน

☐					
สีไม่เข้ม	สีเข้มน้อย	สีเข้มค่อนข้างน้อย	สีเข้มปานกลาง	สีเข้มค่อนข้างมาก	สีเข้มมาก

1.2 ความรู้สึกด้านรส

- ระดับรสเค็ม

☐					
ไม่เค็ม	เค็มน้อย	เค็มค่อนข้างน้อย	เค็มปานกลาง	เค็มค่อนข้างมาก	เค็มมาก

- ระดับรสหวาน

☐					
ไม่หวาน	หวานน้อย	หวานค่อนข้างน้อย	หวานปานกลาง	หวานค่อนข้างมาก	หวานมาก

1.3 ความรู้สึกด้านลักษณะเนื้อสัมผัสของเปลือก

- ระดับความกรอบ (การแตกกระจายของแผ่นแป้งเมื่อกัด)

☐					
ไม่กรอบ	กรอบน้อย	กรอบค่อนข้างน้อย	กรอบปานกลาง	กรอบค่อนข้างมาก	กรอบมาก

- ระดับความแข็ง (แรงที่ใช้ในการกัด)

☐					
ไม่แข็ง	แข็งน้อย	แข็งค่อนข้างน้อย	แข็งปานกลาง	แข็งค่อนข้างมาก	แข็งมาก

2. ภูมิ妄อกระดับความชอบต่อคุณลักษณะต่างๆ ของผลิตภัณฑ์ป้องกันเชื้อโรค

2.1 ความชอบด้านลักษณะป่วย

- สีที่เปลี่ยน

☐							
ไม่ชอบมาก	ไม่ชอบปานกลาง	ไม่ชอบเล็กน้อย	เฉยๆ	ชอบเล็กน้อย	ชอบปานกลาง	ชอบมาก	

2.2 ความชอบด้านรส

- รสเค็ม

☐							
ไม่ชอบมาก	ไม่ชอบปานกลาง	ไม่ชอบเล็กน้อย	เฉยๆ	ชอบเล็กน้อย	ชอบปานกลาง	ชอบมาก	

- รสหวาน

☐							
ไม่ชอบมาก	ไม่ชอบปานกลาง	ไม่ชอบเล็กน้อย	เฉยๆ	ชอบเล็กน้อย	ชอบปานกลาง	ชอบมาก	

2.3 ความชอบด้านลักษณะเนื้อสัมผัสของเปลือก

- ความกรอบ (การแตกกระจายของแผ่นแป้งเมื่อกัด)

☐							
ไม่ชอบมาก	ไม่ชอบปานกลาง	ไม่ชอบเล็กน้อย	เฉยๆ	ชอบเล็กน้อย	ชอบปานกลาง	ชอบมาก	

- ความแข็ง (แรงที่ใช้ในการกัด)

☐							
ไม่ชอบมาก	ไม่ชอบปานกลาง	ไม่ชอบเล็กน้อย	เฉยๆ	ชอบเล็กน้อย	ชอบปานกลาง	ชอบมาก	

2.4 ความชอบโดยรวม

- ความชอบโดยรวมของผลิตภัณฑ์ป้องกันเชื้อโรค

☐							
ไม่ชอบมาก	ไม่ชอบปานกลาง	ไม่ชอบเล็กน้อย	เฉยๆ	ชอบเล็กน้อย	ชอบปานกลาง	ชอบมาก	

3. ข้อเสนอแนะ.....

.....

หมายเหตุ ระดับคะแนนความเข้มของสีที่เปลี่ยน สีไม่เข้ม = 0... สีเข้มมาก = 5

ระดับคะแนนรสเค็ม ไม่เค็ม = 0... เค็มมาก = 5

ระดับคะแนนรสหวาน ไม่หวาน = 0... หวานมาก = 5

ระดับคะแนนความกรอบ ไม่กรอบ = 0... กรอบมาก = 5

ระดับคะแนนความแข็ง ไม่แข็ง = 0... แข็งมาก = 5

ระดับคะแนนความชอบ ไม่ชอบมาก = 1... ชอบมาก = 7

ง.3 แบบสอบถามในการทดสอบทางประสาทสัมผัสสำหรับการทดลองข้อ 3.4 โดยใช้ผู้ทดสอบ
ที่เป็นผู้บุริโภค

ชื่อ.....

วันที่.....

ตัวอย่างที่ทดสอบหมายเลขอ.....

คำนี้แจ้ง

- ทดสอบตัวอย่างซึ่งมีตัวเลข 3 ตัว กำกับไว้

- โปรดทดสอบระดับการยอมรับของตัวอย่าง โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง □ เพื่อแสดงระดับความรู้สึกและ
ความชอบของท่านที่มีต่อคุณลักษณะด้านต่างๆ ทางประสาทสัมผัสดังนี้

กรุณานำอกระดับความรู้สึกและความชอบต่อคุณลักษณะต่างๆ ของผลิตภัณฑ์ปอเปี๊ยะทอด

1. ระดับความเข้มของสีที่เปลือก

☐					
สีไม่เข้ม	สีเข้มน้อย	สีเข้มค่อนข้างน้อย	สีเข้มปานกลาง	สีเข้มค่อนข้างมาก	สีเข้มมาก

2. ระดับกลิ่นของผลิตภัณฑ์

- กลิ่นหืนของผลิตภัณฑ์

☐					
ไม่มีกลิ่นหืน	กลิ่นหืนน้อย	กลิ่นหืนค่อนข้างน้อย	กลิ่นหืนปานกลาง	กลิ่นหืนค่อนข้างมาก	กลิ่นหืนมาก

3. ระดับรสของผลิตภัณฑ์

- ระดับรสเค็ม

☐					
ไม่เค็ม	เค็มน้อย	เค็มค่อนข้างน้อย	เค็มปานกลาง	เค็มค่อนข้างมาก	เค็มมาก

- ระดับรสหวาน

☐					
ไม่หวาน	หวานน้อย	หวานค่อนข้างน้อย	หวานปานกลาง	หวานค่อนข้างมาก	หวานมาก

4. ระดับความรู้สึกด้านลักษณะเนื้อสัมผัสร่องเปลือก

- ระดับความกรอบ (การแตกกระจายของแผ่นแป้งเมื่อกัด)

☐					
ไม่กรอบ	กรอบน้อย	กรอบค่อนข้างน้อย	กรอบปานกลาง	กรอบค่อนข้างมาก	กรอบมาก

- ระดับความแข็ง (แรงที่ใช้ในการกัด)

☐					
ไม่แข็ง	แข็งน้อย	แข็งค่อนข้างน้อย	แข็งปานกลาง	แข็งค่อนข้างมาก	แข็งมาก

5. ความชอบด้านลักษณะประภูมิ (สีที่เปลี่ยน)

☐							
ไม่ชอบมาก	ไม่ชอบปานกลาง	ไม่ชอบเล็กน้อย	เฉยๆ	ชอบเล็กน้อย	ชอบปานกลาง	ชอบมาก	

6. ความชอบด้านกลิ่นรสของผลิตภัณฑ์

☐							
ไม่ชอบมาก	ไม่ชอบปานกลาง	ไม่ชอบเล็กน้อย	เฉยๆ	ชอบเล็กน้อย	ชอบปานกลาง	ชอบมาก	

7. ความชอบด้านลักษณะเนื้อสัมผัสของเปลือก

☐							
ไม่ชอบมาก	ไม่ชอบปานกลาง	ไม่ชอบเล็กน้อย	เฉยๆ	ชอบเล็กน้อย	ชอบปานกลาง	ชอบมาก	

8. ความชอบโดยรวมของผลิตภัณฑ์

☐							
ไม่ชอบมาก	ไม่ชอบปานกลาง	ไม่ชอบเล็กน้อย	เฉยๆ	ชอบเล็กน้อย	ชอบปานกลาง	ชอบมาก	

ข้อเสนอแนะ.....

.....

หมายเหตุ ระดับคะแนนความเข้มของสีที่เปลี่ยน สีไม่เข้ม = 0... สีเข้มมาก = 5

ระดับคะแนน กลิ่นหืน ไม่มีกลิ่นหืน = 0... กลิ่นหืนมาก = 5

ระดับคะแนนรสเค็ม ไม่เค็ม = 0... เค็มมาก = 5

ระดับคะแนนรสหวาน ไม่หวาน = 0... หวานมาก = 5

ระดับคะแนนความกรอบ ไม่กรอบ = 0... กรอบมาก = 5

ระดับคะแนนความแข็ง ไม่แข็ง = 0... แข็งมาก = 5

ระดับคะแนนความชอบ ไม่ชอบมาก = 1... ชอบมาก = 7

ภาคผนวก จ.

ตารางที่ จ.1 ค่าเพอร์ออกไซด์ของผลิตภัณฑ์ปอเปี๊ยะหกดแห่เยื่อกแข็ง ซึ่งมีและไม่มีการปรับปรุงคุณภาพด้วย sorbitol และ WPI film ที่เวลาในการเก็บแบบแห่เยื่อกแข็งต่างๆ (จากรูปที่ 4.1)

ระยะเวลาการเก็บ	PV (meq/kg)	
	sugar	sorbitol + film 5%
0 day	7.65±0.11	8.99±0.16
15 day	9.69±0.91	10.83±0.60
30 day	36.09±1.27	39.93±0.82
45 day	40.81±0.81	37.79±0.25
60 day	37.76±0.17	38.60±0.60
75 day	38.34±1.46	41.78±0.57
90 day	42.64±0.99	39.83±0.14

ตารางที่ จ.2 ค่า a_w ของแผ่นแป้งชั้นที่ 1 ของผลิตภัณฑ์ปอเปี๊ยะหกดแห่เยื่อกแข็ง ซึ่งมีและไม่มีการปรับปรุงคุณภาพด้วย sorbitol และ WPI film ที่เวลาในการเก็บแบบแห่เยื่อกแข็งต่างๆ (จากรูปที่ 4.2)

ระยะเวลาการเก็บ	a_w	
	sugar	sorbitol + film 5%
0 day	0.632±0.002	0.629±0.003
15 day	0.779±0.003	0.705±0.010
30 day	0.805±0.004	0.731±0.004
45 day	0.822±0.004	0.753±0.007
60 day	0.836±0.004	0.775±0.002
75 day	0.845±0.001	0.791±0.002
90 day	0.855±0.004	0.810±0.002

ตารางที่ 4.3 ค่า a_w ของไส้ผลิตภัณฑ์ปอเปี๊ยะหกอดแห้งเยื่อแก้ว ซึ่งมีและไม่มีการปรับปรุงคุณภาพด้วย sorbitol และ WPI film ที่เวลาในการเก็บแบบแห้งเยื่อแก้วต่างๆ (จากรูปที่ 4.3)

ระยะเวลาการเก็บ	a_w	
	sugar	sorbitol + film 5%
0 day	0.967±0.002	0.963±0.002
15 day	0.931±0.004	0.948±0.004
30 day	0.912±0.004	0.935±0.004
45 day	0.898±0.005	0.925±0.003
60 day	0.885±0.002	0.916±0.004
75 day	0.876±0.003	0.907±0.002
90 day	0.868±0.002	0.899±0.004

ตารางที่ 4.4 ค่า slope บริเวณตรงกลางชั้นของผลิตภัณฑ์ปอเปี๊ยะหกอดแห้งเยื่อแก้ว ซึ่งมีและไม่มีการปรับปรุงคุณภาพด้วย sorbitol และ WPI film ที่เวลาในการเก็บแบบแห้งเยื่อแก้วต่างๆ (จากรูปที่ 4.4)

ระยะเวลาการเก็บ	slope (g/mm)	
	sugar	sorbitol + film 5%
0 day	85.90±3.50	97.31±2.82
15 day	27.37±1.38	78.21±2.09
30 day	24.01±1.04	65.67±2.47
45 day	24.62±1.47	41.10±1.16
60 day	21.65±1.38	35.30±1.59
75 day	20.13±1.00	31.34±2.81
90 day	19.89±1.46	29.72±1.16

ตารางที่ จ.5 ค่า hardness บริเวณตรงกลางชิ้นของผลิตภัณฑ์ปอเปี๊ยะทอดแช่เยือกแข็ง ซึ่งมีและไม่มีการปรับปรุงคุณภาพด้วย sorbitol และ WPI film ที่เวลาในการเก็บแบบแช่เยือกแข็งต่างๆ (จากภูมิที่ 4.5)

ระยะเวลาการเก็บ	hardness (g)	
	sugar	sorbitol + film 5%
0 day	525.96±19.11	614.23±10.15
15 day	331.04±7.50	575.96±21.57
30 day	324.45±12.19	539.72±11.32
45 day	311.92±11.82	414.65±16.64
60 day	310.63±16.41	390.41±9.33
75 day	306.86±12.66	381.97±18.24
90 day	303.76±11.35	361.48±15.23

ตารางที่ จ.6 ค่า slope บริเวณด้านปลายของชิ้นผลิตภัณฑ์ปอเปี๊ยะทอดแช่เยือกแข็ง ซึ่งมีและไม่มีการปรับปรุงคุณภาพด้วย sorbitol และ WPI film ที่เวลาในการเก็บแบบแช่เยือกแข็งต่างๆ (จากภูมิที่ 4.6)

ระยะเวลาการเก็บ	slope (g/mm)	
	sugar	sorbitol + film 5%
0 day	58.30±1.88	70.79±3.27
15 day	24.33±1.47	65.28±1.44
30 day	24.55±1.05	60.97±1.68
45 day	21.88±1.58	41.83±2.48
60 day	21.19±1.62	38.51±1.01
75 day	20.39±1.06	37.55±1.44
90 day	21.11±0.97	35.07±1.07

ตารางที่ จ.7 ค่า hardness บริเวณด้านปลายของชิ้นผลิตภัณฑ์ปอเปี๊ยะทอดแช่เยือกแข็ง ซึ่งมีและไม่มีการปรับปรุงคุณภาพด้วย sorbitol และ WPI film ที่เวลาในการเก็บแบบแช่เยือกแข็งต่างๆ (จากรูปที่ 4.7)

ระยะเวลาการเก็บ	hardness (g)	
	sugar	sorbitol + film 5%
0 day	645.46±12.43	655.03±14.32
15 day	524.83±11.91	614.03±11.73
30 day	481.79±10.79	568.68±13.02
45 day	451.20±14.35	462.26±9.60
60 day	428.56±14.76	439.78±12.89
75 day	411.00±12.60	423.32±8.22
90 day	414.31±14.29	417.19±14.81

ตารางที่ จ.8 ค่าแนนความเข้มสีที่เปลี่ยนของผลิตภัณฑ์ปอเปี๊ยะทอดแช่เยือกแข็ง ซึ่งมีและไม่มีการปรับปรุงคุณภาพด้วย sorbitol และ WPI film ที่เวลาในการเก็บแบบแช่เยือกแข็งต่างๆ (ประเมินโดยใช้ผู้ทดสอบแบบฝึกฝน) (จากรูปที่ 4.8)

ระยะเวลาการเก็บ	ค่าแนนความเข้มสี	
	sugar	sorbitol + film 5%
0 day	2.61±0.70	2.67±0.77
15 day	2.56±0.51	2.61±0.61
30 day	2.67±0.59	2.56±0.62
45 day	2.61±0.70	2.50±0.51
60 day	2.56±0.62	2.61±0.50
75 day	2.44±0.62	2.50±0.51
90 day	2.39±0.50	2.44±0.62

ตารางที่ จ.9 ค่าแนวความกรอบของผลิตภัณฑ์ปอเปี๊ยะทอดแซ่บเยื่อไช้ ซึ่งมีและไม่มีการปรับปรุงคุณภาพด้วย sorbitol และ WPI film ที่เวลาในการเก็บแบบแซ่บเยื่อไช้ต่างๆ (ประเมินโดยใช้ผู้ทดสอบแบบฝึกฝน) (จากรูปที่ 4.9)

ระยะเวลาการเก็บ	ค่าแนวความกรอบ	
	sugar	sorbitol + film 5%
0 day	3.72±0.75	3.83±0.71
15 day	1.72±0.67	2.89±0.90
30 day	1.61±0.78	2.11±0.58
45 day	1.56±0.62	1.78±0.65
60 day	1.50±0.71	1.67±0.77
75 day	1.39±0.78	1.72±0.67
90 day	1.11±0.76	1.39±0.70

ตารางที่ จ.10 ค่าแนวความแข็งของผลิตภัณฑ์ปอเปี๊ยะทอดแซ่บเยื่อไช้ ซึ่งมีและไม่มีการปรับปรุงคุณภาพด้วย sorbitol และ WPI film ที่เวลาในการเก็บแบบแซ่บเยื่อไช้ต่างๆ (ประเมินโดยใช้ผู้ทดสอบแบบฝึกฝน) (จากรูปที่ 4.10)

ระยะเวลาการเก็บ	ค่าแนวความแข็ง	
	sugar	sorbitol + film 5%
0 day	3.83±0.71	3.94±0.73
15 day	2.06±0.73	2.94±0.80
30 day	1.94±0.64	2.56±0.78
45 day	1.56±0.62	1.83±0.71
60 day	1.44±0.70	1.78±0.65
75 day	1.33±0.69	1.72±0.67
90 day	1.39±0.61	1.67±0.59

ตารางที่ จ.11 ค่าแนวความเข้มสีที่เปลี่ยนของผลิตภัณฑ์ปอเปี้ยะหودแช่เยือกแข็ง ซึ่งมีและไม่มีการปรับปรุงคุณภาพด้วย sorbitol และ WPI film ที่เวลาในการเก็บแบบแช่เยือกแข็งต่างๆ (ประเมินโดยผู้บวบไวโภค) (จากรูปที่ 4.11)

ระยะเวลาการเก็บ	ค่าแนวความเข้มสี	
	sugar	sorbitol + film 5%
0 day	2.60±0.64	2.64±0.63
15 day	2.54±0.65	2.52±0.65
30 day	2.58±0.61	2.54±0.68
45 day	2.52±0.65	2.58±0.54
60 day	2.42±0.84	2.50±0.74
75 day	2.38±0.78	2.46±0.76
90 day	2.48±0.79	2.44±0.76

ตารางที่ จ.12 ค่าแนวกลิ่นหืนของผลิตภัณฑ์ปอเปี้ยะหودแช่เยือกแข็ง ซึ่งมีและไม่มีการปรับปรุงคุณภาพด้วย sorbitol และ WPI film ที่เวลาในการเก็บแบบแช่เยือกแข็งต่างๆ (ประเมินโดยผู้บวบไวโภค) (จากรูปที่ 4.12)

ระยะเวลาการเก็บ	ค่าแนวกลิ่นหืน	
	sugar	sorbitol + film 5%
0 day	0.98±0.74	1.00±0.86
15 day	1.40±0.88	1.52±0.71
30 day	2.14±0.86	2.30±0.97
45 day	2.52±1.15	2.74±1.26
60 day	2.64±1.19	2.88±1.15
75 day	2.90±1.15	3.18±0.96
90 day	3.42±0.88	3.62±0.78

ตารางที่ จ.13 ค่าแน่นรสเค็มของผลิตภัณฑ์ปอเปี๊ยะหกอดแซ่บเยื่อกแข็ง ซึ่งมีและไม่มีการปรับปรุงคุณภาพด้วย sorbitol และ WPI film ที่เวลาในการเก็บแบบแซ่บเยื่อกแข็งต่างๆ (ประเมินโดยผู้บุริโภค) (จากกรุ๊ปที่ 4.13)

ระยะเวลาการเก็บ	ค่าแน่นรสเค็ม	
	sugar	sorbitol + film 5%
0 day	2.24±0.92	2.92±0.99
15 day	2.28±0.97	3.00±1.05
30 day	2.20±0.86	2.94±0.96
45 day	2.28±0.86	3.04±0.86
60 day	2.32±0.94	2.98±0.84
75 day	2.26±0.85	3.02±0.94
90 day	2.34±0.87	3.08±0.97

ตารางที่ จ.14 ค่าแน่นรสหวานของผลิตภัณฑ์ปอเปี๊ยะหกอดแซ่บเยื่อกแข็ง ซึ่งมีและไม่มีการปรับปรุงคุณภาพด้วย sorbitol และ WPI film ที่เวลาในการเก็บแบบแซ่บเยื่อกแข็งต่างๆ (ประเมินโดยผู้บุริโภค) (จากกรุ๊ปที่ 4.14)

ระยะเวลาการเก็บ	ค่าแน่นรสหวาน	
	sugar	sorbitol + film 5%
0 day	2.92±0.78	2.38±0.88
15 day	2.78±0.91	2.30±0.81
30 day	2.82±0.90	2.42±0.86
45 day	2.88±0.98	2.36±0.92
60 day	2.80±0.97	2.46±0.86
75 day	2.94±0.84	2.38±0.83
90 day	2.78±0.89	2.42±0.84

ตารางที่ 4.15 ค่าแนวความกรอบของผลิตภัณฑ์ปอกเบี้ยบทอดแซ่บเยื่อแก้ไข้ ซึ่งมีและไม่มีการปรับปรุงคุณภาพด้วย sorbitol และ WPI film ที่เวลาในการเก็บแบบแซ่บเยื่อแก้ไข้ต่างๆ (ประเมินโดยผู้บริโภค) (จากรูปที่ 4.15)

ระยะเวลาการเก็บ	ค่าแนวความกรอบ	
	sugar	sorbitol + film 5%
0 day	3.48±1.15	3.78±1.11
15 day	1.80±0.78	2.96±1.12
30 day	1.68±0.98	2.36±1.22
45 day	1.42±0.84	1.90±1.18
60 day	1.26±0.85	1.58±1.09
75 day	0.98±0.82	1.18±0.92
90 day	0.66±0.69	0.88±0.72

ตารางที่ 4.16 ค่าแนวความแข็งของผลิตภัณฑ์ปอกเบี้ยบทอดแซ่บเยื่อแก้ไข้ ซึ่งมีและไม่มีการปรับปรุงคุณภาพด้วย sorbitol และ WPI film ที่เวลาในการเก็บแบบแซ่บเยื่อแก้ไข้ต่างๆ (ประเมินโดยผู้บริโภค) (จากรูปที่ 4.16)

ระยะเวลาการเก็บ	ค่าแนวความแข็ง	
	sugar	sorbitol + film 5%
0 day	3.38±1.09	3.64±1.08
15 day	1.72±0.76	2.82±0.92
30 day	1.60±0.86	2.42±1.25
45 day	1.52±0.81	1.84±1.09
60 day	1.38±0.88	1.60±0.86
75 day	1.02±0.80	1.36±0.85
90 day	0.80±0.73	0.96±0.78

ตารางที่ จ.17 ค่าแนวความชوبสีที่เปลี่ยนของผลิตภัณฑ์ปอเปี๊ยะทอดแช่เยือกแข็ง ซึ่งมีและไม่มี การปรับปรุงคุณภาพด้วย sorbitol และ WPI film ที่เวลาในการเก็บแบบแช่เยือก-แข็งต่างๆ (ประเมินโดยผู้บวิโภค) (จากรูปที่ 4.17)

ระยะเวลาการเก็บ	ค่าแนวความชوبสีที่เปลี่ยน	
	sugar	sorbitol + film 5%
0 day	5.20±0.97	5.12±0.80
15 day	5.08±0.83	5.26±0.66
30 day	5.22±0.82	5.08±0.72
45 day	5.10±0.79	5.18±0.80
60 day	4.98±1.00	5.08±0.78
75 day	4.86±0.78	4.90±0.71
90 day	4.92±0.70	4.94±0.84

ตารางที่ จ.18 ค่าแนวความชوبด้านกลิ่นรสของผลิตภัณฑ์ปอเปี๊ยะทอดแช่เยือกแข็ง ซึ่งมีและไม่มี การปรับปรุงคุณภาพด้วย sorbitol และ WPI film ที่เวลาในการเก็บแบบแช่เยือก-แข็งต่างๆ (ประเมินโดยผู้บวิโภค) (จากรูปที่ 4.18)

ระยะเวลาการเก็บ	ค่าแนวความชوبด้านกลิ่นรส	
	sugar	sorbitol + film 5%
0 day	5.02±1.00	4.76±0.89
15 day	4.62±1.10	4.44±0.86
30 day	3.84±1.23	3.72±1.14
45 day	3.54±1.18	3.42±1.37
60 day	3.36±1.17	3.04±1.14
75 day	2.75±0.98	2.36±0.94
90 day	2.02±0.82	1.80±0.78

ตารางที่ จ.19 ค่าแนวความชوبด้านเนื้อสัมผัสของผลิตภัณฑ์ปอเปี๊ยะทอดแช่เยือกแข็ง ซึ่งมีและไม่มีการปรับปรุงคุณภาพด้วย sorbitol และ WPI film ที่เวลาในการเก็บแบบแช่เยือกแข็งต่างๆ (ประเมินโดยผู้บวชโภค) (จากรูปที่ 4.19)

ระยะเวลาการเก็บ	ค่าแนวความชوبด้านเนื้อสัมผัส	
	sugar	sorbitol + film 5%
0 day	5.92±0.99	6.10±0.99
15 day	3.56±1.16	4.94±0.87
30 day	3.32±1.33	4.26±1.50
45 day	2.90±1.15	3.52±1.47
60 day	2.68±1.22	3.20±1.44
75 day	2.12±0.96	2.58±1.14
90 day	1.72±0.88	2.16±1.04

ตารางที่ จ.20 ค่าแนวความชوبโดยรวมของผลิตภัณฑ์ปอเปี๊ยะทอดแช่เยือกแข็ง ซึ่งมีและไม่มีการปรับปรุงคุณภาพด้วย sorbitol และ WPI film ที่เวลาในการเก็บแบบแช่เยือกแข็งต่างๆ (ประเมินโดยผู้บวชโภค) (จากรูปที่ 4.20)

ระยะเวลาการเก็บ	ค่าแนวความชوبโดยรวม	
	sugar	sorbitol + film 5%
0 day	5.88±1.02	5.98±1.10
15 day	3.80±1.07	4.90±0.71
30 day	3.48±1.13	4.08±1.35
45 day	3.06±1.17	3.46±1.34
60 day	2.84±1.23	3.10±1.33
75 day	2.24±0.89	2.44±0.95
90 day	1.78±0.79	1.96±0.88

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวลลิตาดี กึกฟอค้า เกิดวันที่ 29 ตุลาคม พ.ศ.2523 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร
 สำเร็จการศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางอาหาร ภาควิชาเทคโนโลยีทาง
 อาหาร คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2545 และเข้าศึกษาต่อใน
 หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2546

